

E A régészeti állattantól a madárvártáig

UTÓHANG

A folyóirat múlt évi 8–9. összevont száma tekinthető e mostani közvetlen előzményének. Az akkori tematikát a „Füvek, fák, régészet” című szerkesztői gondolatokkal vezettem fel. Ott és akkor soraimat azzal zártam, hogy később egy az állatokkal foglalkozó számmal szeretném majd teljesebbé tenni a környezetünket bemutató, az ÉLETÜNK-et jelentő világot.

Egy szimpla szám nyilván kevesebb lehetőséget kínál terjedelemben, ami természetesen a témák számát, azaz a biodiverzitás visszatükrözését, a lehetséges szerzők körét is meghatározta. Ezért hiányzik az állatok háziasításának bemutatása, bár tudjuk, itt lenne a helye... A témára csak az Előhangban utalok, néhány állatszobrocska bemutatása ürügyén... Ugyanakkor a Kárpát-medencében az egyik, bizonyosan legfontosabb haszonállat, a szarvasmarha felidézése két írásban is megtörténik. Évezredek időbeni változásai éppen úgy bemutatásra kerülnek, mint ahogy egy rövidebb időszak rítusaiban játszott szerepe. A valóság és a mítoszok együttesen érhetőek tetten az agancsos szarvasvastehek több ezer évet felölelő eurázsiai régészeti emlékanyagában. A történeti Magyarország állatvilágának gazdagságát különleges módon képezik le címereink. ... És a madarak? A szárnyalás? Nem kevésbé misztikus lények. ... köztük a sólymok, amelyek nemzetünkhöz oly közel repültek...

Végezetül pedig természetesen a mi, az emberiség figyelmeztetése is megtörténik. Ugyanis a tömördi madárvárta adatai is egy a fejünk, az életünk felett kerekedő fekete felhő sűrűsödését jelzik.

Tudom, meglehetősen hiányzik egy a témát a középkor és/vagy az újkor művészettörténeti emlékeinek szempontjából megközelítő írás.

Remélem azonban, hogy ennek ellenére a Tisztelt Olvasók meglepedéssel lapozzák majd az ÉLETÜNK-nek ezt a pusztán gondolatébresztőnek szánt számát.

Sárkányölő Szent György a répcse-szentgyörgyi templom homlokzatán (A szerkesztő felvétele, 2019)

Ilon Gábor
régész, e szám meghívott szerkesztője